

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Spoljnotrgovinsko poslovanja". Rad ima 18 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

SPOLJNOTRGOVINSKO POSLOVANJE

Spoljnotrgovinsko poslovanje predstavlja, komunikaciju sa spoljašnjim svetom, odnosno prekogranični promet roba i usluga. Za svaku zemlju je jako bitan momenat odnosa sa inostranstvom, kao vrlo značajan deo ekonomske aktivnosti svake zemlje. U savremenom svetu nijedna zemlja bez obzira na svoje razvojne potencijale i uslove nije sama sebi dovoljna, poseno ne u ekonomiji i ekonomskom razvoju. Zbog toga kažemo da su sve zemlje ekonomski upućene jedna na drugu, odnosno u stanju su međusobne uslovljenosti i zavisnosti. Priroda ekonomskog života i ekonomske aktivnosti ruši sve prepreke-pa čak i međudržavne granice i to i onda kada su one razdvijene političkim ili nekom drugim činocima. Savremena ekonomska teorija i praksa, međunarodnim ekonomskim odnosima i spoljnotrgovinskom poslovanju pridaju posebnu pažnju i značaj. U osnovi toga stoje ekonomski interesi država i njihova ekonomija. Iz međunarodnog ekonomskog okruženja dolaze brojni uticaji koji su od naročito značaja za privredni razvoj i tekuću ekonomsku stabilnost svake zemlje. Možemo reći da u osnovi međunarodnih ekonomskih odnosa stoje tri razloga zbog kojih zemlje pojedinačno učestvuju u njima. · Razlike u uslovima proizvodnje među zemljama i područjima sveta · Opadajući troškovi proizvodnje · Različitost u ukusima-veća ponuda na tržištu i potpunije zadovoljavanje potreba. Zbog toga svaka zemlja nastoji da u svojoj spoljnotrgovinskoj aktivnosti iskoristi komparativne prednosti koje ima u proizvodnji određenih proizvoda i usluga u odnosu na druge zemlje sa kojima održava ekonomske odnose. Te prednosti se ispoljavaju kao korišćenje sopstvenih povoljnih uslova za njihovu proizvodnju, niži troškovi proizvodnje, bolji kvalitet proizvoda, viši stepen primene tehnike i tehnologije. U krajnjem to omogućava viši nivo produktivnosti rada i doprinosi rastu dohotka. Sve zemlje savremenog sveta, manje ili više ekonomski su upućene jedna na drugu, odnosno stoje u međusobnoj ekonomskoj zavisnosti i uslovljenosti. Danas nema apsolutno autarhičnih privreda koje bi same sebi bile dovoljne. Ni jedna državna zajednica ne podmiruje svoje materijalne potrebe isključivo svojom proizvodnjom, deo tih potreba podmiruje uvozom materijalnih dobara iz drugih zemalja, a deo sopstvene proizvodnje namenjen je zadovoljavanju potreba u inostranstvu. Ako bi se upitali zašto je to tako, moramo pre svega ukazati na brojne činioce koji konkretnije obrazlažu nužnost uspostavljanja i razvijanja ekonomskih odnosa sa inostranstvom svake zemlje posebno. Poznato je da su prirodna bogatstva kao što su energetske izvori, rudna i mineralna bogatstva, prirodni i klimatski uslovi kao faktori proizvodnje, neravnomerno raspoređeni u svetu. Nijedna zemlja ma koliko ona bila velika ne raspolaže u dovoljnim količinama i u odgovarajućem kvalitetu svim tim uslovima. Postoje zemlje koje imaju velike izvore nafte, ali ne i dovoljno pitke vode, zemlje koje imaju rude gvožđa ali nemaju električne

energije, postoje zemlje koje imaju povoljne uslove za proizvodnju industrijskih ali ne i poljoprivrednih proizvoda i obrnuto, klimatski uslovi diktiraju mogućnosti i strukturu poljoprivredne proizvodnje ali i strukturu potrošnje. Ako bi svaka zemlja pojedinačno zasnivala svoju proizvodnju samo na sopstvenim prirodnim uslovima i izvorima, onda bi struktura te proizvodnje bila vrlo siromašna, ekonomski vrlo neracionalna a proizvodnja mogih proizvoda nemoguća. Međutim, zahvaljujući spoljnoj trgovini dolazi do prevazilaženja neravnomernosti u rasporedu prirodnih bogatstava i uslova, kao činioca razvoja proizvodnje. Zemlje koje nemaju svoje izvore nafte uvozom iz drugih zemalja podmiruju potrebe za njom, isto to čine zemlje koje nemaju prirodnih bogatstava u gvožđu, obojenom metalima, mineralnim sirovinama i dr. Zahvaljujući spoljnoj trgovini i međunarodnoj razmeni ponuda poljoprivrednih proizvoda gotovo je ista u svim zemljama sveta bez obzira na postojanje velikih prirodnih i klimatskih razlika koje

opredeljuju mogućnosti proizvodnje pojedinih poljoprivrednih proizvoda u tim zemljama pojedinačno. Tako, na primer, tropsko voće i povrće danas se gotovo podjednako nalazi na tržištima poljoprivrednih proizvoda zemalja u kojima se ono gaji kao i zemljama gde ne postoje prirodni uslovi za njihovu proizvodnju. Međunarodni ekonomski odnosi i, posebno, spoljna trgovina dovode do ubrzanja naučnog i tehničko-tehnološkog razvoja u svetskim razmerama i svakoj zemlji posebno. Inovacije u nauci, tehnici, i tehnologiji danas se brzo šire svetom čime se prevazilazi neravnomernost u tehničko-tehnološkom napretku. Na taj način se doprinosi ubrzanju razvoja proizvodnje ali i potrošnje u svetu. Taj proces ima naročit značaj za one zemlje koje nisu u stanju da same razvijaju nauku i naučna istraživanja kao pretpostavke razvoja svoje proizvodnje. Spoljna trgovina i uopšte međunarodni ekonomski odnosi, prenose znanja iz jednog u druge delove sveta koja su sadržana u novim mašinama, proizvodnoj opremi, proizvodima namenjenim zadovoljavanju različitih potreba i na druge načine. Te njihove funkcije čine međunarodne ekonomske odnose veoma značajnim faktorom tehničko-tehnološkog progressa u svetu. Kako će se privreda jedne zemlje razvijati u velikoj meri zavisi od veličine njenog unutrašnjeg tržišta. U zavisnosti od njega vrši se dimenzioniranje i strukturiranje domaće proizvodnje na globalnom makroekonomskom planu kao i optimiziranje proizvodnih i drugih kapaciteta za proizvodnju pojedinačnih proizvoda na mikroekonomskom nivou. Bez spoljne trgovine u mnogim zemljama ne bi bilo ekonomski racionalno organizovati proizvodnju onih proizvoda čija se racionalnost postiže njihovom masovnom i velikoserijskom proizvodnjom ili za čiju proizvodnju je potreban veliki kapital. U svim tim slučajevima veličina ili bolje reći malo unutrašnje tržište, javlja se kao limitirajući faktor razvoja proizvodnje u malim zemljama. Ali u uslovima razvijene spoljne trgovine moguće je i u malim zemljama dimenzionirati obim proizvodnje i strukturirati je prema zahtevima ne samo sopstvenog-domaćeg, već i međunarodnog tržišta. Time se produbljuje proces specijalizacije i međunarodne podele rada, a sve to ima pozitivan uticaj na rast i razvoj proizvodnje u svakoj zemlji pojedinačno i u svetskim razmerama. Spoljnom trgovinom, konkretnije uvozom i izvozom roba i usluga, utiče se na regulisanje odnosa ponude i tražnje na domaćem tržištu. Uvozom se povećava obim ponude roba na tom tržištu, odnosno menja struktura te ponude i usklađuje se sa

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com